

LIBRIS

We know
books

Pentru Maya.
A. C.

© Editura Didactica Publishing House, România, 2015
Toate drepturile rezervate pentru România și Republica Moldova.

© Les Griffes du Lion
EDITIONS PLAY BAC, 14bis rue des Minimes, 75003 Paris, France, 2012

© 2012, Corolle.
Kinra Girls și toate mărcile, ambalajele, desenele și drepturile de autor asociate
sunt folosite de Corolle sub licență.

© 2012. Toate drepturile rezervate.

© Format: 2011, Play Bac.

Reproducerea integrală sau parțială a textului ori a ilustrațiilor din această carte este
permisă numai cu acordul scris al editurii.

GHEARA DE LEU

MOKA

ILUSTRAȚII
ANNE CRESCI

TOȚI SUNTEM DIFERIȚI,
PRIN URMARE TOȚI SUNTEM EXCEPȚIONALI.
PROVERB ARAMAIC.

Capitolul 1

Nimic nu mai merge!

Era frig în parcul Academiei Bergström în acea după-amiază târzie. Tufișurile labirintului fremătau în bătaia vântului. Idalina atingea din mers frunzele cu mâna. Kinra *Girls*¹ descoperiseră locul cu puțin timp în urmă. Era un loc tare distractiv acel labirint vegetal care ducea la un pavilion mic în vârful unui delușor. Odată ajunsă sus, Idalina contemplă frumoasa

1. Girls (în engleză): fete.

panoramă care se deschidea peste academie și peste câmp.

De obicei, era de ajuns pentru a o înveseli. Nu și de data asta. Și nu cerul acoperit cu nori plumburii avea să-i ridice moralul... Nici cântecul Pastorei Pavón², *Corazón de pena*³, pe care îl asculta încontinuu pe MP3 player. Când auzea vocea Pastorei Pavón, Idalina simțea cum lacrimile îi inundă ochii.

Își scoase căștile din urechi și se așeză pe bancă, la umbră, sub acoperișul de lemn. Avea chef să rămână singură, fără să fie în preajmă cineva care să o enerveze. Șopti:

– N-o să mă mai mișc de aici și o să aștept să mă transform în cub de gheață. Și-apoi, când o să mă găsească înghețată, o să le pară rău, idioatele!

2. Pastora Pavón (1890-1969) a fost una dintre cele mai mari cântărețe spaniole de flamenco.

3. Corazón de pena (în spaniolă): inimă îndurerată.

Idalina ridică din umeri. Când ești trist, te gândești la lucruri prostești!

– Nu e posibil... nu se poate sfârși așa!

Fiindcă nimic nu mai mergea în banda Fetelor Kinra. Dar ce se petrecuse? Idalina nu înțelegea nici măcar cum începuse dezastrul.

În ziua precedentă, joi seară, în Camera 325, Kinra Girls țineau o *bora*⁴. De fapt, cu o săptămână în urmă, exploraseră biblioteca și descoperiseră o gaură în șemineu. Apoi fuseseră convinse că în pereții școlii se afla o scară ascunsă, care pleca din pivniță și ajungea în bibliotecă. O legendă spunea că în castel exista o comoară și că o pisică-fantomă bântuia împrejurimile. Rajani era sigură că văzuse fantoma. Atunci, poate că legenda era adevărată...

4. Bora: nume pe care Kinra Girls îl dau întâlnirii lor secrete, conform codului Mullee Mullee inventat de Alexa. Vezi pagina 137. Vezi și volumele 1 și 2 din Kinra Girls, Întâlnirea și Pisica-fantomă.

Kinra Girls au hotărât să se întoarcă la bibliotecă. Și pentru asta au stabilit noaptea de vineri.

Totul a mers bine până ce... Până ce Rajani strânse o hârtie de pe jos și o aruncă la coș. Kumiko protestă. Bucata aceea de hârtie argintată era a ei, iar Rajani nu avea dreptul să o arunce! Atunci, Rajani țipă. Se săturase, se săturase până peste cap ca japoneza să-și lase lucrurile peste tot! Și apoi Kumiko uita mereu să pună capacul la pasta de dinți! Și nu-și făcea patul! Și nu curăța niciodată dușul!

Evident, Kumiko răspunse pe același ton. Că Rajani era o nebună, că se băga unde nu-i fierbea oala, că era obositoare când încerca să facă pe sora mai mare cea rațională! Și în clipa aceea, din nefericire, Naimei i se păru o idee bună să adauge că, poate, Kumiko avea dreptate.

Rajani dădea ordine tuturor. De ce făcea asta? Nu ea era șefa! Alexa îi luă apărarea lui Rajani. La academie, elevele trebuiau să-și facă ordine în camere. Din păcate, Kumiko lăsa treaba asta în seama colegei sale, ceea ce nu era normal. De altfel, nici Naïma nu era mai brează! Întotdeauna Idalina era cea care făcea curat. Naïma răspunse că Alexa le bătea la cap cu toate codurile și cu toți crocodilii! Doar australianca era interesată de crocodili! Și cât ai zice pește Kinra Girls se supărară unele pe altele. Idalina nu spusese nimic. Crezuse că fetele aveau să se împace a doua zi. Din păcate, nu a fost așa. La micul dejun, fiecare se așeză la o masă diferită. Idalina nu voia să aleagă între prietenele ei și, deodată, plecă să se refugieze la bufet.

Toată ziua, Kinra Girls nu schimbaseră o vorbă. Acum, în pavilionul din parc, Idalina își reproșa lipsa de curaj. Ar fi trebuit să reacționeze în loc să tacă și să fugă din cantină!

– Ce prostie mai e și povestea asta!

Dintr-odată, se ridică de pe bancă. Era rândul ei să se enerveze. Ei, na! Idalina fu surprinsă să o întâlnească pe Alexa chiar la ieșirea din labirint. Australianca surâse ușor când o văzu.

– Știam eu că ești aici. Bun loc unde să stai și să plângi...

– Nu plâng! răspunsă Idalina. Sunt prea furioasă ca să plâng!

– De acord... Suntem niște blege. Până la urmă, e vina celor trei, nu?

Idalina încrucișă brațele, cu sprâncenele ridicate. Alexa izbucni în râs.

– OK! OK! E și vina mea! Hai să rezolvăm totul noi două!

– Să începem cu Naïma. Nu părea în regulă în dimineața asta. Nu avea curaj să îmi vorbească... Cred că speră că una dintre noi va face primul pas!

– Da, încuviință Alexa. Mi-e frică să nu fie mai greu cu Rajani și Kumiko. Mereu se înțeapă una pe alta, ai observat?

– Poate că-i o greșeală faptul că locuiesc împreună... remarcă Idalina.

– Hai să ne grăbim să ne întoarcem. Ar fi mare păcat să nu profităm de sfârșitul de săptămână ca să facem expediția în pivniță!

Intrând în camera ei, Idalina avu o mare surpriză.

Naïma tocmai curăța gresia!

– A plouat mult în ultimele zile, explică ea. Sunt urme și pe geamuri...

– Frumos efort! răspunse Idalina, foarte amuzată.

– Îmi pare rău că te las mereu să faci ordine, zise Naïma. Ăă... bună, Alexa.

Apoi Naïma ridică un deget cum făcea și la școală.

– Ah! M-am gândit bine! Apropo de plimbările noastre noaptea... Vă aduceți aminte că am rămas prinse afară ultima

oară? Avem codul de urgență⁵, dar, când se lasă întunericul, nu vedem dacă avem brațele ridicate ca să cerem ajutor. Așa că m-am gândit la semnale luminoase. Nu-s prea complicate. Când avem nevoie de ajutor, unul, două, trei flash-uri rapide și o stingem o perioadă mai lungă. Și apoi începem iar. Pentru: „Veniți, e ceva, dar nu foarte grav“, facem zigzaguri mari cu lanterna. Tu... tu ce crezi, Alexa?

– Super! exclamă ea. De altfel, și eu m-am gândit și mi-am închipuit... Așteaptă, o să-ți desenez omuleții cei noi.

– Ei, hai! protestă Idalina. Nu e momentul!

– Ce? zise Alexa. Ah, scuze, uitasem deja... Hmm. După părerea mea, ar trebui mai întâi să vorbim cu Rajani. Are un caracter mai bun decât Kumiko.

– Așa crezi? răspunse Naïma făcând o grimasă.

– Rajani e mai rezonabilă, în orice caz, remarcă Idalina. Puțin cam prea mult... E adevărat că uneori e enervantă.

– Atunci vezi să nu i-o spui! glumi Alexa. Mai lipsește să te superi pe ea! Începură să râdă isteric.

– Ah! strigă Naïma. Ce bine e să glumești cu prietenele! Mă simt mai bine. Credeți că fetele sunt în camera lor? Dacă n-au făcut pace, n-o să fie ușor să stăm împreună.

– Nu ajută la nimic să rămânem aici să discutăm, spuse Idalina. Haide. Vom vedea la fața locului.